

saa vil Smaamandshjemmet udrede Skatteforhøjelsen paa Bekostning af et nødvendigere Forbrug". Bladet tilføjer: „Indgreb i Livsvaner, som alle har fælles, føles som en Krænkelser af dem, der tvinges ud af disse Vaner, naar de samtidig ser, at bedre be-
slaaede Medborgere kan fortsætte som hidtil". Jeg anbefaler det ærede Medlem at anskaffe dette Nummer af „Berlingske Tidende" og en Gang imellem gennemlæse denne Artikel. Det er beklageligt, at det skal være et konservativt Organ, der skal retlede det ærede Medlem med Hensyn til Toldpolitik.

Det Forslag, vi her behandler, drejer sig jo om en Udvidelse af den bestaaende Valutacentral. Det er nu ikke først og fremmest Bestyrelsens Udvidelse, som jeg har fæstet min Opmærksomhed ved, skønt jeg ogsaa tror, at denne Udvidelse indeholder en Realitet, idet Bestyrelsen bliver en Erhvervsrepræsentation. Men den anden i Folketinget indførte Ændring forekommer mig at have langt større Betydning, idet Valutacentralens Myndighed udvides ganske betydeligt, saaledes at den bliver i Stand til at virke importregulerende. Og samtidig er der foretaget den Ændring, som jeg ogsaa hilser med Tilfredshed i Modsætning til det ærede Medlem, der talte paa det konservative Folkpartis Vegne, nemlig at der kun kan være Tale om at importregulere de saakaldte Luksusvarer. Nu tror jeg, at der ikke er nogen herhjemme, hverken indenfor denne eller nogen anden Regering, som vil indføre en Importregulering overfor Varer af erhvervs-mæssig Karakter eller lægge Hindringer i Vejen for Varer, der skal bruges i Produktionen. Jeg havde haabet, at de Ændringer, der er foretaget i Folketinget, maatte være i Stand til at bortvejre det ærede Medlems (Madsen-Mygdal) Betænkeligheder, thi det ærede Medlem sagde jo selv, at det nu var Rigsdagen, som fik den afgørende Indflydelse, og Erhvervene er jo ogsaa stærkt repræsenteret indenfor Valutacentralen; men alligevel er det ærede Medlem ikke tilfredsstillt. Det ærede 3die Medlem for 4de Kreds henvendte sig Gang paa Gang til Statsministeren og spurgte, om det ikke var muligt at faa Besked om, hvilke Varer det var, det drejede sig om; men det vilde være ganske umuligt. Hvis det ærede Medlem ønsker, at der skal foregaa Hamstring i stor Stil, er det naturligvis det rette at sige: de og de bestemte Varer ønsker man at importregulere. Men saa-

dan har man jo aldrig baaret sig ad, naar Talen var om Toldforhøjelser og andet, der skulde forbedre vor finansielle Stilling. Man har netop sagt, at man kan ikke meddele Offentligheden det, thi saa vilde der ske en Hamstring i stor Stil, og Foranstaltningen vilde blive ganske illusorisk. Det ærede Medlems Krav er derfor ganske urimeligt.

Det ærede Medlems Tale i Gaar var uhyre rig paa Billeder. Han begyndte med at forklare, at det, man her tilstræbte, var Beskyttelse og Protektionisme i Renkultur, der var overhovedet ingen Grænse for, hvor langt man kunde gaa med Hensyn til Beskyttelse og Protektionisme. Det ærede Medlem saa Krigstidens Rationering og Regulering om igen, han fremmanede Fortidens Lavsvæsen og Oldermannsskab, til sidst blev salig Frederik den Sjettes Tid præsenteret for os. Jeg begriber ikke, hvorledes dette uskyldige Forslag kan give det ærede Medlem Anledning til at fremmane alle disse Billeder. Det forekommer mig, at det ikke kan være andet end Udslag af en livlig, jeg vil ikke tro en syg, Fantasi; men det kan dog ikke være andet end en alt for livlig Fantasi, der har været Aarsag til, at det ærede Medlem kunde fremmane disse Billeder. Jeg tror, at det ærede Medlem skal være noget forsigtig med at lade sin Fantasi raade alt for stærkt. Det ærede Medlem har jo før staaet overfor at skulle gennemføre visse Foranstaltninger, men han har ladet sin Fantasi have lovlig meget Raaderum i Stedet for at tage Hensyn til Forholdene, som de faktisk forelaa.

Det ærede Medlem fremførte i den Tale, han holdt i Gaar, en uhyre Masse Ord, uden at de i Virkeligheden indeholdt en eneste Realitet til Løsning af det Spørgsmaal, der foreligger, Spørgsmaalet om, hvorledes der kan raades Bod paa den danske Valutamisère. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at Ord gør det jo ikke alene, det var bedre med lidt færre Ord og lidt mere Handling. Dersom dette havde været praktiseret lidt mere under den forrige Regering, saa havde vi maaske ikke siddet i det, som vi gør i Øjeblikket, saa havde Forholdene maaske været noget anderledes, saa havde vi maaske ikke behøvet i den Grad at skulle beskæftige os med denne Sag, som vi nu maa. Jeg anbefaler derfor, at man gaar til en virkelig Forhandling, til en saadan Forhandling, at vi naar til et positivt Resultat paa dette Omraade.